

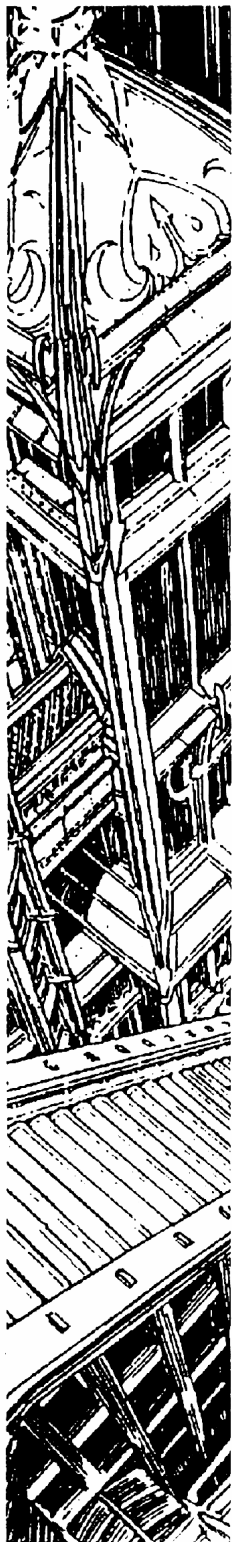
περνώντας απο

Για 8 χρόνια και κάτι, για κάποιους αυτή η γωνία είναι απλώς κάτω από την πλατεία Βικτωρίας. Για άλλους μία διαφορετική μουσική γωνία. Για κάποιους άλλους το άντρο τών αναρχικών. Για άλλους απλά η villa amalias. Μια κατάληψη στέγης.

Δέν θεωρούμε σκόπιμο να αναφέρουμε πόσες εκδηλώσεις έγιναν στη villa, πόσα ξεκίνησαν και τελείωσαν στη villa. Σε αυτά τα 8 χρόνια, απο τη πρώτη μέρα, το στέκι, το βιβλιοπωλείο, και το συναυλιάδικο, παραμένουν πάντα χώροι συνεύρεσης απέχοντας πολύ απο τα πρότυπα μιάς κοινωνίας στείρας και καταναλωτικής. Καταλαβαίνοντας πολλές φορές οτι κάποιοι δέν μπορούν να ανεχτούν την παρουσία μας στην πόλη (στα 8 χρόνια, 4 φορές τα ΜΑΤ εισέβαλαν στο κτίριο). 2 φορές έγινε αυτόφωρη δίωξη, με κατηγορίες για διατάραξη οικιακής ειρήνης την πρώτη φορά και παράνομη οπλοκατοχή τη δεύτερη (πειστήριο ένα τσεκούρι), με αθωωτικές αποφασσεις και τις δύο φορές.

Στο διάστημα αυτό η villa έδειξε την αλληλεγγύη της σε άτομα ή ομάδες απο άλλα στέκια ή καταλήψεις στέγης στην αθήνα και όχι μόνο. Οι άνθρωποι που περικλείουν τη villa προτείνουν μία σκέψη και έναν τρόπο ζωής και οργάνωσης, ο οποίος στοχεύει η πολιτική πράξη και η διαφορετική πρόταση ζωής σ' αυτή τη γαμημένη κοινωνία, να μίν αρχίζει και τελειώνει με μία πορεία, αλλά να γίνει καθημερινότητα με συγκρουσιακό χαρακτήρα, δημιουργώντας τους δικούς της ελεύθερους χώρους.

αννούλασα, παρε χρ οι χειτονες κανανε τη

Το πió εκνευριστικό στην επιχείρηση "αναμόρφωσης" της αθήνας και το ποió ενδεικτικό ταυτόχρονα, είναι το ποιοί είναι αυτοί που την επιχειρούν, ποιοί αυτοί που την διαφημίζουν και ποιοί αυτοί που την υπερασπίζονται. Όποιος το σκεφτεί, ακόμα και με ευφύια συνταξιούχου σεκιουριτά, μπορεί να δει ότι η ίδια συνομωσία (δημόσιοι - δημοτικοί οργανισμοί, εργολάβοι, έμποροι) που τόσα χρόνια επιτυχημένα σπρώχνουν στην λυσσασμένη κατανάλωση, η ίδια συνωμοσία των ποσοστών στις εκλογές και τις δημοσκοπήσεις και του έλεγχου σκέψης απο οθόνες με γκλόμπι, είναι οι ίδιοι που επιχειρούν τώρα το σχέδιο "ανάπλαση". Η ίδια κολεγιά των διμερών συμφωνιών για φτηνά αυτοκίνητα, το παίζει συγκινημένη καλόγρια μπροστά στα πειράματα μαζικής μεταφοράς (και μίζας). Οι ίδιοι φορείς που συνεχίζουν να σπκώνουν μεγα-κτίρια, μεγα-εμπορικά κέντρα, μεγα-κατοικίες αποτελειώνοντας ότι ξεκίνησαν οι συνάδελφοί τους με την "οριζόντια δόμηση", κάνουν λόγο για "ανθρώπινη πόλη". Αντίθεση;

Κάθε άλλο. Είναι πεντακάθαρο οτι αυτό που έχουν υπ όψιν τους δεν έχει να κάνει σε τίποτα με οτιδήποτε ανθρώπινο. Ο νέος τους πολεοδομικός σχεδιασμός δεν παίζει διορθωτικό , αλλά επιδεινωτικό ρόλο. Η περιβόητη αισθητική τους είναι η αισθητική της ομοιοταξίας. Οι χώροι παιχνιδιού και αναψυχής, πρέπει να είναι ελεγχόμενοι και τακτοποιημένοι, στα δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα. Εκεί θα ψωνίζετε (εμπορικά κέντρα) εκεί θα διασκεδάσετε (νέο-Ψυρρή, village center), εκεί θα συζητήσουμε τις διαφωνίες σας (ΛΑλεξάνδρας 170). Και η πρόταση για τις ανθρώπινες σχέσεις ; Μα βέβαια. Τώρα το svelto είναι και δικός μου φίλος.

" Το σύνολο της γής της πόλης αντιμετωπίζεται μόνο

Πηχτορα το δημαρχο πλεοραση γλαστρα !!

σαν εμπορεύσιμο είδος. Ο χώρος μοιράζεται σε καλοφτιαγμένα καταναλωτικά πακέτα. Ανάμεσα στίς σειρές των πακέτων γής, υπάρχουν "διάδρομοι" ροής ανθρώπων απο τους τόπους εργασίας στην αγορά."* Άν προσθέσετε λευκούς τοίχους και κίτρινα φώτα στα πανεπιστημιακά κτήρια, αυτό είναι το σχέδιο για την αθήνα του 2000(ή 2004;).

Οι πολυάσχολοι τέχνοκράτες όμως έχουν να σφραγίσουν κάποια χαλασμένα δόντια στο αστραφτερό χαμόγελο της πόλης-ζόμπι που ετοιμάζουν. Κάποιους χώρους που αυθόρμητα, αναπόφευκτα ή απο επιλογή, φρενάρουν τις μπουλντόζες της αναδόμησης. Απο τις πλατείες που μαζεύονται μετανάστες ως τους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους στεκιών και καταλήψεων, αυτά τα ενοχλητικά παραδείγματα δείχνουν οτι μπορούν να υπάρξουν " απελευθερωμένοι χώροι " στην ομοιόμορφη χωροταξία. Όταν αυτοί επιπλέον προτείνουν κοινωτικούς τρόπους οργάνωσης της ζωής και ξεπερνούν τη μιζέρια της εξατομίκευσης, το πράγμα σοβαρεύει. Το διαμέρισμα-χαράκωμα κινδυνεύει απο αυτό που φοβούνται οτι μπορεί να εξελιχθεί σε κατάσταση χρόνιου κοινωνικού πολέμου και αντιπρότασης. Εκεί πια μπαίνουμε σε καθεστώς γραφειοκρατικής και συχνά αστυνομικής επιστράτευσης. Η συνομωσία που λέγαμε (τα προσχήματα δέ λείπουν) δείχνει το πολεμικό της πρόσωπο. Στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής ενοχλεί το κατειλημμένο σπίτι που βρίσκεται στην οδό αχαρνών 80. Στο πλαίσιο που ενοχλούν οι χώροι ελευθερίας στην κατεχόμενη αθήνα. Οι χώροι που λειτουργούν με αυθορμητισμό και αυτοοργάνωση.

Που μπορεί να μίν είναι ο καλπάζων καρκίνος που θα σκοτώσει το κτήνος, αλλα ας είναι ανοικτή πληγή που δε θα το αφήσει να ψυχάσει.

*"σχέδιο χια ένα κοινωτικό περιβάλλον "th. rozac 1972

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΧΕΙΤΟΝΙΑΣ

Η villa amalias απειλείται με έξωση. Ψάχνοντας να βρεί κάποιος τους λόγους, θα βρεθεί μπροστά σε έναν πόλεμο. Έναν πόλεμο που στόχο έχει να αδρανοποιήσει το σύνολο της κοινωνίας. Να το κάνει αδύναμο να αντιδράσει, πειθήνιο, άρα παραγωγικό. Τα χαρακτηριστικά του τρόπου οργάνωσης μιας κατάληψης στέγης, είναι φύσει εχθρικά στην ιδεολογία του κέρδους. Μιά κατάληψη είναι μία μικρή κοινωνία. Με ανθρώπους διαφορετικούς, με διαφορετικά βιώματα, επιθυμίες και αδυναμίες. Όταν οι άνθρωποι μπορούν να δημιουργούν, να συναναστρέφονται, να αποφασίζουν χωρίς διαμεσολάβηση και ιεραρχία, κάποιοι νιώθουν άβολα. Οι αναριθμητές οικονομικές δικτατορίες που μας κυβερνάνε, νιώθουν να απειλούνται από κάθε δραστηριότητα που δέν αποφέρει κέρδος. Οι άνθρωποι έχουν συνηθίσει να έχουν αρχηγούς. Αυτό είναι καλό για τους αρχηγούς. Σε μία κατάληψη, αυτοί δέν χωράνε. Οι άνθρωποι έχουν συνηθίσει να πληρώνουν για να στεγαστούν, να διασκεδάσουν, να δημιουργήσουν, ακόμα και να ερωτευτούν. Μιά κατάληψη λέει ότι γίνεται και αλλιώς. Δέ χρειαζόμαστε κλειδαμένες πόρτες, νόμους και αστυνόμους για να ζήσουμε μαζί. Δέ χρειαζόμαστε μαγαζιά για να διασκεδάσουμε, δισκογραφικές εταιρίες για να παίζουμε μουσική, εφημερίδες και κανάλια για να μιλήσουμε, κομματικές οργανώσεις για να αγωνιστούμε, πρόεδρους και διευθυντές για να αποφασίσουμε. Αρκεί να υπάρχει διάθεση και αλληλοσεβασμός.

Με όλες τις αντιφάσεις που μπορεί να εμπεριέχουν, τα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα, είναι η μόνη απόδειξη ότι όλοι αυτοί που εκμεταλλεύονται κάθε δραστηριότητα της ζωής μας, είναι άχρηστοι.

Αν ανησυχούν, καλά κάνουν.

Αν έχουν στρατούς και προπογάνδες, εμείς έχουμε δίκιο.

Αν ξέρουνε την πόλη από μακέτες και στατιστικά στοιχεία, εμείς σε αυτή ζούμε.

Γνωρίζουμε κάθε της γωνία, νιώθουμε ότι μας

ανήκει και ας μὴν έχουμε τίτλους ιδιοκτησίας.

Εμείς θα παραμείνουμε εδώ. Μαθαίνοντας από τα

λάθη μας, θα γίνουμε καλύτεροι. Θα αντισταθούμε.

Και αν κάποτε πιστέψουν ότι νίκησαν, θα βρουν

το μικρόβιο της ελευθερίας να εξαπλώνεται

στην αποστειρωμένη πόλη τους.

Υ.Γ Την πέμπτη 17/12 στις 7.00 το πρωί, η κατάληψη εκκενώθηκε προσωρινά από την αστυνομία. Ο ΟΣΚ (οργανισμός σχολικών κτηρίων) αποφάσισε ότι το σπίτι στην οδό αχαρνών 80 και χεύδεν, του είναι πλέον "χρήσιμο" και δέν σπκώνει άλλο τους "περίεργους" κατοίκους του.

ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ
VILLA AMALIAS

κατάληψη στέγης αχαρνών 80 και χεύδεν